

Szívárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2021/7

Felnőtt konfirmáció

Balról jobbra felső sor: Holb Gergő; Püski Lajos lelkész; Hajdu Zsigmond

Alsó sor: Madai Anita; Mocsári Orsolya; Bodnár Adrienn;

Nábrádiné Horváth Ildikó

„Szívárványívemet helyezem a felhőkre, az lesz a jele a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

Szólj, szólj hozzám, Uram...

„Szólj, szólj hozzám, Uram, mert szolgál hallja szódat! Így mondom, mert magam rég annak érzem. Hadd járjak utadon, hadd várjam égi jódat, Hú szívvel szüntelen, hú szívvel szüntelen.” – az 512. Zsoltár dallama és szavai egyre fülünkben csengnek. Nem véletlen. A lelkünkéből, helyettünk szólal meg a zsoltáros hangja.

2021. június 13-án itt állunk az Úr és a gyülekezet előtt, hogy színt valljunk, hitet tegyünk.

Sokáig vártuk és kerestük a lehetőséget, hogy mikor és hol találjuk meg azt az utat, amelyen elindulhatunk, hogy út közben Istent jobban megismerhessük és követni tudjuk. Kerestük azt az autentikus hitet, amely segít helyesen, az Úrnak tetszőn megélni a földi létünket.

Most jött el az ideje. Meghallottuk és követtük a hívó szót. Felnőttként, saját hitbéli meggyőződésünkéből jutottunk erre az elhatározásra.

Utunk első állomása a Bibliaiskola volt. Püski Lajos Tiszteletes Úr fantasztikus rajzos szemléltető ábrájából kiindulva, az állomás, ahol felszállunk a megfelelő irányba tartó vonatra. És már nem a vakvágányon folytatjuk utunkat!

A megerősítést adó közös éneklések, bibliaértelmezések, beszélgetések a pandémia miatt sajnos megszakadtak, online jártunk mi is „iskolába” és istentiszteletre egészen az utóbbi hetekig. A média közben öntötte az adatokat: hány áldozata van ismét a világjárványnak. Ismerősök, barátok mentek el. És nem tudhattuk, mit hoz a holnap. Valahogy mégis nyugodtak maradtunk, mert már megértettük, hogy bárhogy is

alakul az életünk, az Úr velünk van, tudja: mi jó nekünk.

Most már megtapasztaltuk, hogy bízunk csak nyugodtan és feltétel nélkül merjünk hinni is Benne.

Megérettük, hogy az Isten szerető közeléből nem akarunk már messze kerülni, nekünk itt a helyünk.

Megtanultuk, hogy jó hasonlóan gondolkodó közösséghez tartozni, megnyugvást ad bízni az Úr akaratában és hogy a Krisztus-hit a legszemélyesebb közügy.

Kijártuk a Bibliaiskolát.

És most itt állunk együtt, közösen, hitünk megerősítését megvallva konfirmálunk – és a gyülekezet tagjai leszünk.

Hálás szívvel köszönjük Tiszteletes Úr lelkes, áldozatos és türelmes munkáját, és kérjük az Úr áldását hivatása további gyakorlásában!

Bodnár Adrienn

Köszöntő

Kedves most konfirmált Testvéreim!

Tavaly szeptember 20-án nyolcan álltunk itt, és erősítettük meg a hitünket.

Az ő nevükben köszöntelek és biztatlak Benneteket, hogy jó úton jártok, az Isten elrendelt útján.

Bizonyára számotokra is sokat segített a Bibliaiskola Krisztus szavainak megismerésében. Én arra emlékszem, hogy már nagyon vártam a péntek estétek.

Ezek nemcsak bibliaismereti órák voltak, hanem feltöltődést, lelki megerősítést jelentettek a hétköznapi munka után. Erre a garancia Püski Lajos tiszteletes úr személye volt, akinek a bölcségeit mindig örömmel és érdeklődéssel hallgattuk.

Bár a pandémia közbeszólt, és az órák egy részét videó anyagon tekintettük meg, az Isten kitartó szeretete elvezette a csapatunkat odáig, hogy nyilvánosan vallást telessünk a gyülekezet színe előtt.

Köszönöm a Jó Istennek, hogy Ti is Testvéreim, megerősítettétek a hiteteket, és hogy Jézus Krisztus követői, a református egyház tagjai lettetek.

És biztatok mindenkit, hogy aki még nem tette meg – lásson példát Bennetek – és csatlakozzon felnőttfejjel is a konfirmálók csapatához.

Az Úr csodálatos ajándéka az életünkben, hogy egy hitben élő közösséghez tartozhatunk.

A mai napon kedves Testvéreim, saját döntésetek alapján bizonyosságot tettek a református hit mellett, menjetek tovább ezen az úton, legyen rajtatok az Úr áldása!

Dr. Szikszay Edit Lilla

Felnőtt konfirmáció

Gondnoki köszöntő

„Örüljétek az Úrban mindenkor! Ismét mondom: örüljétek! A ti szelídségetek legyen ismert minden ember előtt. Az Úr közel! Semmiért se aggódjatok, hanem imádságban és könyörgésben mindenkor hálaadással tárjátok fel kéréseiteket Isten előtt, és Isten békessége, mely minden értelmet meghalad, meg fogja őrizni szíveteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban.”

Pál a Filippi gyülekezethez írott levelének 4: 4-7

Tisztelt Gyülekezet, Kedves Testvérek!

Pál apostol, a filippi gyülekezethez írott levél eme részét kétszer egymás után ugyanazzal a felszólítással kezdi. „Örüljétek az Úrban mindenkor, örüljétek!” Örülünk azért, mert a bűneinkből megváltattunk, örülünk annak, hogy az örök élet reményességét kaptuk, örülünk annak, hogy nem vagyunk egyedül, hiszen a gyülekezetben Krisztust követő társakat kaptunk. De ha fizikailag egyedül is lennénk, akkor sem vagyunk magunkra hagyva.

Hiszzen ahogy a felolvasott igében is elhangzott „mindenkor hálaadással tárjátok fel kéréseiteket Isten előtt, és Isten békessége, mely minden értelmet meghalad, meg fogja őrizni szíveteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban.”

És most különösen örülünk annak, hogy Isten mindig hívott el követőket majd tanítványokat, munkatársakat a különböző szolgálatokra, országának építéséhez. Úgy ahogy ma közösségünk 6 testvérrel gyarapodott.

Nekünk, a gyülekezetünk tagjainak felelősségünk és örömteli kötelességünk

is, a befogadáson túl, hogy benneteket támogassunk a hit útján.

Nemcsak azért, mert mi is kaptunk, kapunk segítséget hitbéli testvéreinktől, hanem azért, mert ez is az Úrtól kapott küldetésünk része.

Ha kételyeim, kérdéseim merültek fel, vagy olyan helyzetekbe kerültem, amelyekre nem voltak válaszim, mindig voltak a gyülekezetből, a bibliakörből olyan testvérek, akik támogattak, megerősítették a hitemet.

Felbecsülhetetlen egy olyan közösség tagjának lenni, ahol az értékrend maga a Krisztus és annak megjelenő formája a szeretet.

Ezt ti is megtapasztalhatjátok, ha részt vesztek a vasárnapi istentiszteleteken, a bibliakör foglalkozásain, ha jelentkeztek a gyülekezeti többgenerációs táborba, ahol számotokra mindenképp van hely, ha eljöttök a gyülekezetünk rendezvényire, amelyek közül a legközelebbi egy különleges alkalom, az Összetartozásunk napja lesz.

És szeretettel hívunk és látunk benneteket a gyülekezetünkben működő szolgálati területeken. A szolgálat nemcsak a közösséget építi, hanem azt is, aki végzi azt.

Kérem az Urat, hogy mutasson utat nektek is, és legyetek örömteli követői.

Az Urat követni nem elmélet, hanem napi gyakorlat, valóságos történet.

A keresztyén élet dinamikus, jellemzi a folyamatos fejlődés, növekedés, haladás. Aki Krisztust követi (és csak az), oda érkezik meg, ahova ő: megbecsüli azt az Atya (Jn 12,26).

Kerti Péter, gondnok

Covid után 3. – Áron is megvegyétek

A színház az egész világ megállapítás alapján mondhatjuk azt is, hogy üzlet az egész világ. Lehet, hogy első hallásra kicsit tiltakoznál, de azt tapasztaljuk, hogy mindennek ára van. Bár ifjúi lendülettel először szeretnénk az egész világot megnyerni, de hamar rájövünk, hogy ez lehetetlen, vagyis rangsorolni kell a dolgokat. A járvány után pedig újratervezés szükséges.

Az életben mindennek ára van. Ha elmegyünk kirándulni és szeretnénk felfrissíteni magunkat, akkor egy pohár üdítő vagy egy hideg sör is pénzbe kerül. Lehet, hogy az általunk fontosnak tartott dolgokért az árat pénzben, erőben, időben, kapcsolatainkban, egészségben vagy valami másban fizetjük meg, de áldozatot hozunk mindenért.

Már az Ószövetségben így szól az Úr: „Ti szomjazók mind, jöjjetek vízért, még ha nincs is pénzetek! Jöjjetek, vegyetek bort és tejet nem pénzért és nem fizetségért! Miért adnátok pénzt azért, ami nem kenyér, keresményeteket azért, amivel nem lehet jól lakni? Hallgassatok rám és jó ételt fogtok enni... Figyeljetez rám, jöjjetek hozzám!” (Ézs 55,1-3)

Amit különösen értékesnek, hasznosnak, fontosnak tartunk, azért annak szívesen megfizetjük az árát. Arra időt, energiát, pénzt is szánunk.

Bizonyára rájöttél ebben a mindent elbizonytalanító járványos évben, „hogy mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri, de a lelkében kárt vall?” (Luk 9,25)

A járvány után térjünk vissza a jövőbe, mert Krisztus a jövő!

Nagyon jó, ha az Úr és az akarata az első helyen van – vagy most már lesz – életed-

ben! De ez a hitbéli döntésed életedben a dolgok átrendezését is jelenti. Jézus mondja: „Ha valaki utánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel naponként a keresztyét és kövessen engem. Mert aki meg akarja menteni az életét, elveszti, aki pedig elveszti az életét értem, megmenti azt.” (Luk 9,22-24)

Azt tapasztaltad már, hogy minden átrendeződésnek ára van. A kérdés tehát csak az, hogy kiért, miért érdemes ezt a nagy átforgalmódást megfizetnünk?

Az apostol így tanít: „Jól vigyázzatok tehát, hogyan éltek, ne esztelenül, hanem bölcsen, kihasználva az alkalmas időt, mert az idők gonoszak.

Éppen azért: ne legyetek meggondolatlanok, hanem értsétek meg, mi az Úr akarata.” (Ef 5,15-17)

Azért fizess időddel, anyagiakkal, erőddel, ami valóban, üdvösségesen megéri.

Péter egyszer ezt kérdezte Jézustól: „Mi elhagytunk mindent, és követtünk téged, mi lesz hát a jutalmunk? Jézus erre ezt mondta nekik: ...mindenki, aki elhagyta házat, vagy testvéreit, apját vagy anyját, gyermekeit vagy földjeit az én nevéért, az százszorosát kapja, és megörökli az örök életet. De sok első lesz utolsó, és sok utolsóból első.” (Mt 19,27-30)

Határozd el tehát, hogy ami a járvány idején nagyon hiányzott, a lelki épülés alkalmai és a gyülekezeti közösség, azt ezután komolyan veszed és úgy rendezed dolgaidat, hogy azokon jelen tudj lenni. Határozd el, hogy ha kell, más dolgokat hátrább helyezve áron is megveszed ezeket az alkalmakat.

Püski Lajos

Amikor csak a szemek beszélnek

Alig ismertem meg egy bibliaiskolás társamat maszk nélkül a vasárnapi istentisztelet után, a templomból kilépve. Nem csoda: hónapok óta csak maszkban láttuk egymást, vagy még úgy sem, hisz online óráink voltak. Nem erre vágytam, az egymást erősítő beszélgetések helyett ültem a képernyő előtt, néztem ki az ablakon, hogy hull a hó, hogy esik az eső, süt a nap, hány áldozata van ismét a világiárványnak. És nem tudhattam, mit hoz a holnap. Valahogy mégis nyugodt maradtam, mert már megértettem, hogy bárhogy is alakul az életem, az Úr velem van, tudja: mi jó nekem, még ha én ágálok is ellene. Később majd esetleg megértem, miért kellett így vagy úgy történnie a dolgoknak. Most már megtanultam, hogy bízzak csak nyugodtan Benne, és feltétel nélkül merjek hinni Benne. Kijártam a Bibliaiskolát.

Amikor még és már személyesen is találkozhattunk péntek esténként, a maszk takarásában, mintegy a mosolyt, mimikát kompenzálva, a tekintetek még erősebben fonódtak egymásba. Püski Lajos tiszteletes úr lelkes tanításai, rajzos kommentárjai a lelkünkbe vésődtek. És a zsolnárok! Mindig is csodálattal hallgattam mások énekét. De, hogy én is hangot adjak ki?! Sokáig nem jött a hang, bárhogy is szerettem volna. (Nincs hozzá tehetségem.) Aztán egyszer csak megeredtem – bár falsul és akadozva –, de a közösség ereje magával ragadott engem is. Ez akár jelképes értelmet is nyerhet. (Azért nem bánom, hogy még fent van a maszk, amikor énekelünk. Biztonságos így meghúzódni mögötte.) Én régóta kerestem a helyem, azt a közösséget, amely megerősít, autentikus hitet ad, félelmeimet eloszlatja, egészséges önbizalmamat növeli és segít helyesen

megélni a földi lételemet. Megtapasztaltam, most pedig meg is tanultam, hogy az önmegváltás nem hoz eredményt – a hit segíthet egyedül, és ez a legszemélyesebb közügy.

*Dr. Nábrádiné Horváth Ildikó
(nyugdíjas gimnáziumi tanár)*

Covid árváknak

Áder János köztársasági elnök és felesége, Herczeg Anita alapítványt hozott létre a Covid járvány árváinak megsegítésére. A diktatúra idején a tiltás ellenére is fiatalokkal foglalkozó és ezért sok hátrátételt elszenvedett Regöczi István papról elnevezett alapítvány a járvány árváinak 18 éves koráig szeretne rendszeresen támogatást adni. Református egyházunk egészével, gyülekezetünk is csatlakozott adományával a segítő akcióhoz. A június 6. vasárnapi, perselyes céladományunk: 131.000 forint volt. Ezzel segítettük a nemes cél megvalósulását. Legyen az Úr áldása a jó szándékú kezdeményezésen és minden későbbi támogatón is.

Püski Lajos

Szívárvány –

a Debrecen-Nagyterdei Református

Egyházközség hírlevele

4032 Debrecen, Bolyai u. 25.

Telefon: (52) 410-811

Felelős kiadó: Püski Lajos

Nyomda: Litográfia Készült 250 példányban

29. évfolyam 7. szám Megjelenik havonta

Egyházközségünk számlaszáma:

11738008-20012917

E-mail: refnagyardo@gmail.com

Gyülekezeti honlapunk: www.refnagyardo.hu

Keresztrejtvény

Magyarrá lett nép		Isten szava		Folyadék	ókori nép Mezopotámiába	Közeleg		Jót kíván valakire
Amper		Isten ajándéka		Hit, remény..		Hűség lat.		
								D
I.			LY Tető fedő				
II.	Nem fel			Ritka női név				
Gyógyító erjú tó volt Izraelben								Rang módosító
És latinul			Lelki vi-szonyulás					Hossz jele
Zaj nélkül			El. Enke-falográf					Kutya
						Híd Közepel!	... ütheti a nyomát: nem éri utól	
Szén vegyjele						Tova		Szomorúság
Tetőpont -ra								LÓ fél!
Lángol			ő németül	Holland biztosító	Debrece-ni foci csapat			Tart ang.
Világos-sá tesz			Hirdetés (ék. hib.)	Izom rögzülés		Erős ígélet	Terror el-hárítás	
							Balatoni helyiség	
Megho-zattad		-ka párja			Közeli számára			
Római 1	való: elemózsia			Pofon angolul			
III.								Osztrák autó jele
Katonai blokk v.	M							Borít
						Kerges	Római 500	
Apró cseppek							Asszony-név képző	
...Károly rendező				Zenekart megállít				

MEGFEJTÉS: I; II; III JÉZUS SZAVAI A LUKÁCS EVANGÉLIUMÁBÓL

Készítette: Ötvös Cs.

Presbiteri gyűlés